

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 3 juni 1932 kl. 3 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition
med förslag till lag om ändrad lydelse av § 45
mom. 2 i värnpliktslagen den 12 juni 1925 (nr 337).*

Genom en den 22 mars 1932 till riksdagen avlämnad proposition, nr 209, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

**om ändrad lydelse av § 45 mom. 2 i värnpliktslagen
den 12 juni 1925 (nr 337).**

Härigenom förordnas, att § 45 mom. 2 i värnpliktslagen den 12 juni 1925 skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 45.

2. Av de enligt mom. 1 inkommande förteckningar över värnpliktiga skola särskilda utdrag, upptagande dem, vilka Konungens befallningshavande finner sig böra påföra böter enligt § 40 eller § 41, översändas, å landet och i stad utan magistrat till den, som ombesörjer indrivning och redovisning av böter, samt i stad med magistrat till magistraten. Utdragen skola vara försedda med Konungens befallningshavandes resolution, att de i utdragen upptagna böter må omedelbarligen uttagas hos de värnpliktiga, därest de icke invända något däremot, men att, därest de vilja för uteblivandet eller försummelsen styrka laga förfall eller eljest återopa någon omständighet, som kan leda till deras frikännande från bötesansvar, i vilken händelse de äga undfå skriftlig del av resolutionen i vad dem rör, de skola inom trettio dagar därefter till utmätningsmannen i det distrikt eller i den stad, där delgivningen skett, ingiva de bevis, som återopas till styrkande av deras mot böternas indrivande gjorda invändningar, vid påföljd för uraktlåtenhet därav, att böterna utan hinder av samma invändningar må i laga ordning uttagas. Inkommande bevis skola ofördröjligen insändas till Konungens befallningshavande, som efter prövning av förekommande omständigheter meddelar beslut i saken.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1933.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet, i den mån redogörelse för dem ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Propositionen.

I värnpliktslagen den 12 juni 1925 § 45 mom. 2 stadgas bland annat, att utdrag ur bötesförteckningar skola för verkställighet översändas till vederbörande landsfiskaler och magistrater samt att de skola vara försedda med länsstyrelsens resolution, att den, som vill framställa invändning mot böternas indrivande, har att inom viss tid till vederbörande landsfiskal eller magistrat ingiva bevis till styrkande av invändningen. I propositionen föreslås nu, att i stad utan magistrat bötesutdragen skola översändas till den, som ombesörjer indrivning och redovisning av böter. Angående ingivande av bevis till styrkande av gjorda invändningar mot böternas indrivande föreslås i propositionen, att bevisen städse skola lämnas till utmätningsmannen i det distrikt eller i den stad, där delgivningen skett.

Utskottet.

De genom förevarande proposition föreslagna ändringarna i värnpliktslagens bestämmelser avse huvudsakligen att inskränka den befattning, som magistrat enligt värnpliktslagen har med ärenden rörande indrivning av böter enligt nämnda lag.

I vad förslaget rör städer, som sakna magistrat, är detsamma föranlett av de genom kungl. propositionerna nr 206 och 207 till innevarande års riksdag framlagda förslagen angående stads och landsbygds förenande i judiciellt avseende och ändring av lagen om kommunalstyrelse i stad, vilka förslag på hemställan av första lagutskottet i dess utlåtande nr 36 och konstitutionsutskottet i dess utlåtande nr 32 med vissa ändringar beträffande det sistnämnda förslaget bifallits av riksdagen. Mot förevarande förslag i denna del har utskottet intet att erinra.

Förslaget innefattar jämväl en ändring av värnpliktslagens stadganden om bötesindrivning av betydelse även för städer, som skola äga magistrat. I propositionen föreslås nämligen, att bevis till styrkande av gjorda invändningar mot böters indrivande städse skola lämnas till utmätningsmannen i det distrikt eller den stad, där delgivningen av bötesåläggandet skett. I likhet med departementschefen anser utskottet denna lagändring lämplig.

Med anledning av den sist berörda lagändringen tillåter sig utskottet uttala, att det enligt utskottets mening är lämpligt, att bestämmelser meddelas av innehåll, att den värnpliktige, när bötesåläggande delgives honom, skriftligen erhåller tydlig anvisning om adressen å den utmätningsman, till vilken han har att ingiva bevis till styrkande av sina invändningar mot böternas indrivande.

Under återopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,
att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 3 juni 1932.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Westman, von Geijer, Frändén* och *Norman*, fröken *Hesselgren*, herrar *Olof Carlsson, P. Sandström* och *Granström*;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Skövde, *Magnusson* i Kalmar, *Petersson* i Lerbäckaby, *Olovson* i Västerås, *Pettersson* i Hällbacken, *Björnberg*, *Gardell* i Gans och *Ljung*.
